

[Lone Dybkjær]

både den historiske udvikling i Christiania og også den udvikling, der er sket herinde i Folketinget, således at vi i dag er i den lykkelige situation, at der er et meget bredt flertal for, at Christiania ikke skal afvikles, men udvikles.

Det skal naturligvis ske på nogle præmisser, der ikke er i modstrid med en lang række af de ting, der i øvrigt foregår i samfundet. Jeg har på linje med CD heller ikke skiftet holdning til Christiania, men mit udgangspunkt har unægtelig været et noget andet.

Men jeg synes, det er en god udvikling, der er i gang, og jeg føler også trang til her at takke de mennesker, der har været involveret i det arbejde, der jo har været nødvendigt, hvis Christianiasagen skulle ende med en efter min opfattelse lykkelig udgang. Mange gode kræfter har brugt megen tid, og jeg tror, at hvis ikke så mange mennesker havde brugt så megen tid, havde vi ikke i dag kunnet stå med det gode resultat, som vi gør. Jeg synes, der er grund til at takke både dem, der er i ministerierne, og dem, der er udenfor. Det har været nødvendigt med en helt særlig entusiasme og indsats, hvis dette skulle lykkes.

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg tror, der er foretaget mange menneskekærlige handlinger på Christiania, og at mange ærligt og redeligt har troet, at der her var en mulighed for at gøre noget godt for deres medmennesker; mange har troet, at her var et godt sted at komme, når man havde nogle problemer.

Desværre har de mennesker, der er kommet der, fordi de troede, det var et godt sted at komme, når man havde problemer, fået den oplevelse, at de mødte en hårdhed og en egoisme, som var akkurat lige så stor som den, man fandt i samfundet uden for Christiania. Det, der i mange år har manglet på Christiania, er den beskyttelse, som svagt stillede mennesker kan opnå hos et organiseret samfund byggede på love, regler, vedtagelser. Demokratiet på Christiania har været et skindemokrati. Det har på Christiania været muligt for stærke kræfter at gøre sig selv stærke og rige på andres bekostning.

Kristeligt Folkeparti har aldrig troet på, at Christiania var et godt sted for mennesker at være. Allerværst var det for de mange børn, der i begyndelsen løb rundt alene derude. I

dag er udviklingen da heldigvis gået sådan, at de fleste børn på Christiania trives i en eller anden form for familie.

Det er lykkedes gennem de senere år at få forholdene på Christiania gjort noget mere menneskelige, end de var gennem en lang, lang årrække. Kristeligt Folkeparti vil gerne udtrykke en anerkendelse af, at det er lykkedes for regeringspartierne at lave en aftale med de partier, som har troet meget på, at Christiania var noget værdifuldt. Jeg forstår også godt, at de partier, som har troet på Christiania, de mennesker, som er gået ind for Christiania, har brug for et stykke tid, før de erkender, at det her kan vi ikke fortsætte med. Derfor forstår vi udmærket, at regeringen må gå balancegang, fordi man ønsker at få en udvikling i gang, og jeg er overbevist om, at de to regeringspartier gerne så, at udviklingen gik hurtigere. CD og Kristeligt Folkeparti stod ikke bag lovgivningen. Vi havde i sin tid et forslag om en hurtigere afvikling af Christiania og en total afvikling af Christiania.

Hvis vi skal se på de to dagsordener, som er foreslået af Fremskridtspartiet og af flertallet herinde, må vi sige, at der i Fremskridtspartiets dagsorden ikke står noget, som vi kan være uenige i. Naturligvis er vi tilhængere af, at landets love bliver overholdt, og derfor vil vi selvfølgelig ikke stemme imod Fremskridtspartiets dagsorden, hvis den skulle komme til afstemning. Men vi vil heller ikke stemme for den, for vi synes, at det dagsordensforslag, som CD og Kristeligt Folkeparti har fremsat, siger noget mere væsentligt om det, som skal ske. Desuden vil jeg sige, at jeg ikke bryder mig så meget om hovedbudskabet i Fremskridtspartiets argumentation. Jeg synes, det handler alt for meget om at svinge pishen og om kroner og øre.

Når Kristeligt Folkeparti ønsker Christiansystemet afviklet, er det først og fremmest, fordi vi tror, at det er til skade for de mennesker, som opholder sig derude – mere til skade end til gavn. Jeg beder om, at man bemærker, at vi i vores dagsordensforslag ikke nægter, at der er nogle mennesker, der har haft gavn af at være på Christiania, og derfor bruger vi formuleringen »mere skade end gavn«. Deri ligger altså en anerkendelse af, at der kan være tale om en vis gavn, men skadevirkningen har været så stor, at vi siger: Det foretagende, det system, må afvikles totalt.